

**การสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
และการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558**

**A Synthesis of Independent Studies in Educational Psychology and Guidance
Program Kasetsart University, During Years 2011 - 2015**

◆ **ฐิติภรณ์ เกษศิริ**

นักศึกษานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Thitiporn Ketsiri

Student, Master of Arts (Educational Psychology and Guidance) Faculty of Education
Kasetsart University, E-mail: thiti.ketsiri@gmail.com

◆ **มนัสนันท์ หัตถศักดิ์**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Manasanan Hatthasak

Assistant Professor, Ph.D. of Department of Educational Psychology and Guidance
Faculty of Education, Kasetsart University, E-mail: hatthasak@hotmail.com

Abstract

The purpose of this research was to synthesis of independent studies in educational psychology and guidance program, Faculty of Education, Kasetsart University, during years 2011 -2015. The population was selected from 61 independent studies of master's degree. The research tool was consisted of synthesis research form. Data for this research consisted of research characteristics. The data were analyzed through frequency and percentage. The results were indicated as follows: 1) the data base on research, The researches were classified by the year of publication. The most researches published in 2011 (31.15%) 2) The content of research, the purposes of research were mostly created in order to study research results of the activities/programs (83.61%). The scopes of research, educational psychology were mostly studied (62.30%). The second was guidance psychology (31.15%). Counseling psychology was the least number (6.56%). 3) The research methodology: the types of research, all research is quasi experimental research (100%). It was found out that students from schools were the main population and sample for the research (78.69%) while students from universities were

second (21.31%). The research tool consisted of 2 tools; namely: experimental tools and collected tools. Experimental tools are activities/programs (100%). Most of collected tools were questionnaire (95.08%). The data were mostly analyzed by mean (100%), followed by standard deviation (98.36%), and t - test (50.82%) respectively. 4) The result of research: most of the expected sample of research was the group of students (98.36%).

Keywords: Synthesis, Educational Psychology, Guidance Psychology, Counseling Psychology

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ จำนวน 61 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ เก็บรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า 1) ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย เมื่อจำแนกปีที่ตีพิมพ์งานวิจัยพบว่า ปีที่มีการพิมพ์งานวิจัยมากที่สุด คือ ปี พ.ศ. 2554 (ร้อยละ 31.15) 2) ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย งานวิจัยส่วนมากมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม/โปรแกรมกิจกรรม (ร้อยละ 83.61) งานวิจัยส่วนมากอยู่ในขอบข่ายเนื้อหากลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา (ร้อยละ 62.30) รองลงมา คือ กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว (ร้อยละ 31.15) และกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการปรึกษา (ร้อยละ 6.56) 3) ด้านกระบวนการที่ใช้ในการวิจัย งานวิจัยทั้งหมดใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงทดลอง (ร้อยละ 100) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ นักเรียนจากโรงเรียน (ร้อยละ 78.69) รองลงมา คือ นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา (ร้อยละ 21.31) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แยกเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็นชุดกิจกรรม/โปรแกรมการสอน (ร้อยละ 100) และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม (ร้อยละ 95.08) สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้รายงานมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ 100) รองลงมา คือ ค่าเบี่ยงมาตรฐาน (ร้อยละ 98.36) และ t - test (ร้อยละ 50.82) 4) ผลการวิจัย กลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้หรือใช้ประโยชน์จากงานวิจัยส่วนใหญ่คือนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 98.36)

คำสำคัญ : การสังเคราะห์งานวิจัย จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาการแนะแนว จิตวิทยาการปรึกษา

ความสำคัญของปัญหา

กระแสสังคมโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง การเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องพึ่งพาการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของสังคมไทยให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการวิจัยและพัฒนาทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงได้รับเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาให้เป็น 1 ใน 9 “มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ” (Kasetsart University, 2014: 181) ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา

และการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยให้สอดคล้องกับทิศทางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เสมอมา โดยจัดหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จัดวิชาเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาการปรึกษา และจิตวิทยาการแนะแนว นอกจากนี้ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวเล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาที่กำลังทำงานอยู่หรือมีประสบการณ์ทำงานมาแล้ว แต่ไม่สามารถลาศึกษาได้ในเวลาปกติให้ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญทางด้านจิตวิทยาและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จึงได้เปิดการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว แผน ข ในปีการศึกษา 2552 (Educational Psychology and Guidance Program, Kasetsart University, 2014: 1) และหลักสูตรฯ ได้กำหนดให้นักศึกษาได้ทำงานวิจัยชนิดการศึกษาค้นคว้าอิสระ การจัดการศึกษาตามหลักสูตร แผน ข ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 - 2556 มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาโดยเผยแพร่การศึกษาค้นคว้าอิสระไปแล้ว 61 เรื่อง การศึกษาค้นคว้าอิสระมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปีและมีความหลากหลายของหัวข้อการศึกษา แต่ยังขาดการจัดหมวดหมู่ หากมีการรวบรวมจัดประเภทและรวบรวมงานวิจัยให้เป็นระบบจะเป็นการสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลสำคัญในการชี้ให้เห็นถึงทิศทางการวิจัยว่าจะเป็นไปในทิศทางใด ดังนั้น จึงควรรวบรวมงานวิจัยทั้งหมดและนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งระเบียบวิธีการศึกษาที่เหมาะสมคือ การสังเคราะห์งานวิจัยซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของระเบียบวิธีการศึกษางานวิจัยตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ (Wiratchai, N., 2542: 33) การนำระเบียบวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยมาใช้จัดระบบงานวิจัยจะทำให้ค้นพบความสอดคล้องและความเชื่อมโยงของการศึกษาค้นคว้าอิสระของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (แผน ข) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งการสังเคราะห์ครั้งนี้จะต้องรู้ในการนำผลไปประยุกต์ใช้หรือเป็นแนวทางในการวิจัยต่อยอดในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เรียนในด้านจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการปรึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว (แผน ข) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558 จำนวน 61 เล่ม โดยถือการสำรวจครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2558

ขอบเขตเนื้อหา

แบ่งกลุ่มในการสังเคราะห์เป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ด้านเนื้อหาการทำวิจัย ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และด้านผลการวิจัย

นิยามศัพท์

1. งานวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558
2. การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง ระเบียบวิธีวิจัยโดยการรวบรวมงานวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นงานวิจัยประเภทการศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558 โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณดำเนินการวิจัยเพื่อการสรุปผลวิจัยและการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานวิจัย มีเป้าหมายเพื่อหาข้อสรุปผลวิจัยอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับคุณลักษณะของงานวิจัย โดยแบ่งขอบเขตเนื้อหาเป็น ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ด้านเนื้อหาการทำวิจัย ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และด้านผลการวิจัย
3. กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนากระบวนการทางความคิด โครงสร้างของความรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน การจัดสภาพการเรียนรู้การสอน แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ จิตวิทยาพัฒนาการ
4. กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว หมายถึง งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน จิตวิทยาการแนะแนว การแนะแนวและการปรึกษาด้านอาชีพในสถานศึกษา ระบบการแนะแนวในโรงเรียน ระบบการแนะแนวในสถานศึกษา
5. กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา พุทธศาสตร์เพื่อการศึกษา การศึกษารายบุคคล กระบวนการกลุ่มในการศึกษาทางจิตวิทยา การปรึกษาช่วยรุ่น

ขอบเขตเนื้อหา

งานวิจัยแบ่งกลุ่มในการสังเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ประกอบด้วย จำนวนการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำแนกตามปีพิมพ์ จำนวนหน้าทั้งหมดของการศึกษาค้นคว้าอิสระ
2. ด้านเนื้อหาการทำวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย แบ่งออกเป็น กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว และกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา สมมติฐานการวิจัย กรอบแนวคิด เอกสารและสิ่งอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ประเภทของเอกสารและสิ่งอ้างอิง
3. ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย ประเภทของงานวิจัย รูปแบบการวิจัย จำนวนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ระดับการศึกษาและระดับชั้นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา แหล่งที่มาและประเภทของสถาบันการศึกษาของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประเภทของสถิติที่ใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับนัยสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

4. ด้านผลการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการนำเสนอ การอภิปรายผล (ข้อวิจารณ์) การพิสูจน์สมมติฐาน การให้ข้อเสนอแนะ กลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้/ผู้ที่จะใช้ประโยชน์จากงานวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการแนะแนว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2011: 72) ให้ความหมายของกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัว ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน เช่น กิจกรรมการรู้จัก เข้าใจ และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น กิจกรรมการปรับตัวและดำรงชีวิต กิจกรรมแสวงหาและใช้ข้อมูลสารสนเทศ กิจกรรมการตัดสินใจและแก้ปัญหา เป็นต้น

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (n.d.: 1) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการทางจิตวิทยา ที่มีเป้าหมายให้บุคคลรู้จัก เข้าใจและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถตัดสินใจ เลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างชาญฉลาด มีเหตุผล รู้จักป้องกันปัญหา วางแผน และพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

สรุปการแนะแนว หมายถึง กระบวนการทางจิตวิทยาที่ให้ความช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักและเข้าใจตนเอง ตระหนักถึงคุณค่าทั้งของตนเองและของผู้อื่น สามารถใช้กระบวนการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งสามารถใช้เหตุผลต่อการเลือกกระบวนการวางแผนและการตัดสินใจในการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสังคม สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2010: 15 - 16) กล่าวถึงคำจำกัดความของจิตวิทยาการศึกษาว่า จิตวิทยาการศึกษาเป็นจิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) แขนงหนึ่งของจิตวิทยา จิตวิทยาการศึกษาเป็นศาสตร์ที่ช่วยให้ครูได้นำความรู้ในด้านต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น การรับรู้ การเรียนรู้ การจูงใจ เชาวน์ปัญญา ความคิด ภาษา ทักษะ เจตคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ เป็นต้น ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน และสามารถนำความรู้นั้นไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนให้มีคุณภาพและบรรลุถึงเป้าหมายของการศึกษา

สุรางค์ โค้วตระกูล (2013: 1) กล่าวถึงความหมายของจิตวิทยาการศึกษาว่า เป็นวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ และพัฒนาการของผู้เรียน ในสภาพการเรียนการสอนหรือในชั้นเรียน เพื่อคิดค้นทฤษฎี และหลักการที่จะนำมาช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษา และส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า จิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการของบุคคล ในสภาพการเรียนการสอนหรือในชั้นเรียน เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์พัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษา

อาภา จันทรสกุล (2001: 2) กล่าวถึงความหมายของการให้การศึกษาว่า การสัมภาษณ์เพื่อการปรึกษา หรือการให้การศึกษา เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือที่ผู้ให้การศึกษาช่วยให้ผู้ที่มาขอรับการปรึกษาได้ สำรวจตนเองในด้านความรู้สึก ความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเองตามความเป็นจริง รวมทั้งเข้าใจปัญหา สาเหตุของปัญหาและสภาพแวดล้อมของตนเอง ส่งผลให้ ผู้รับการปรึกษาสามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเอง ได้เต็มศักยภาพ

กรมวิชาการ (2002: 4) กล่าวถึงความหมายของการให้คำปรึกษาว่า การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการ ช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถรู้จัก เข้าใจและยอมรับตนเอง จนเกิดความกระจ่างในปัญหาของตนเอง สามารถ วางแผนและหาแนวทางตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่า จิตวิทยาการศึกษา หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลระหว่างผู้ให้บริการการศึกษาและ ผู้รับบริการที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยอาศัยการสื่อสารและสัมพันธภาพที่ดี การยอมรับและความเข้าใจ เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาสามารถเข้าใจปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกเป้าหมายและแนวทางในการปฏิบัติเพื่อ แก้ไขปัญหาตลอดจนสามารถพัฒนาตนเองได้

แนวคิดหลักการการสังเคราะห์งานวิจัย

นงลักษณ์ วิรัชชัย (1999: 33) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) หรือการปริทัศน์งานวิจัย (Research Review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบ วิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ มา วิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้ คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ

รัตนะ บัวสนธ์ (2012: 10) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า เป็นการศึกษาหาคำตอบสรุป รวบรวมจากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ทำการศึกษาในปัญหาเดียวกัน การสังเคราะห์งานวิจัยจะกระทำได้เมื่อมี งานวิจัยหรือมีการศึกษาหาคำตอบในปัญหาเดียวกันตั้งแต่ 2 เรื่องขึ้นไป

รัตนะ บัวสนธ์ (2012: 161 - 162) ได้แบ่งขั้นตอนการสังเคราะห์แบบต่าง ๆ ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดความสนใจและวัตถุประสงค์การสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาขอบข่ายงานวิจัยที่จะนำมาสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดแหล่งหรือสถานที่ที่จะสืบค้นงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 อ่านชื่อเรื่องและบทคัดย่องานวิจัยอย่างกว้าง ๆ เพื่อคัดเลือกงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 ระบุขอบข่ายงานวิจัยที่ทำการสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 6 อ่านเก็บรายละเอียด

ขั้นตอนที่ 7 วิเคราะห์ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 8 สรุปเชื่อมโยงหรือสังเคราะห์ภาพรวม

ขั้นตอนที่ 9 เขียนรายงานเผยแพร่

สรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง ระเบียบวิธีการวิจัยที่ศึกษางานวิจัยมากกว่า 2 เรื่องที่ศึกษาในปัญหาวิจัยเดียวกันแล้ววิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติและสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อตอบคำถามวิจัยที่กำหนด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพรรณนาในการศึกษาวิจัย ในการสังเคราะห์ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 61 เล่ม ซึ่งเป็นงานวิจัยของมหาบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกการสังเคราะห์งานวิจัย ออกแบบเพื่อเก็บคุณลักษณะของงานวิจัยโดยกำหนดเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ด้านที่ 2 เนื้อหาการทำวิจัย ด้านที่ 3 กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย และด้านที่ 4 ด้านผลการวิจัย โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคณาจารย์ 3 ท่าน และการทดลองใช้โดยการทดลองจัดบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 15 เล่ม นำแบบบันทึกการสังเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ เพื่อทำการสังเคราะห์งานวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล สืบค้นงานวิจัยจากจากภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และงานมาตรฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยถือการสำรวจครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2558

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ และเมื่อสังเคราะห์ตามประเด็นต่าง ๆ แล้ว ได้สังเคราะห์สรุปเชื่อมโยงเป็นภาพรวมของการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พบมากที่สุด			พบน้อยที่สุด		
รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)	รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)
1. ด้านข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย					
1.1 จำนวนการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำแนกตามปีพิมพ์การศึกษาค้นคว้าอิสระ					
พ.ศ. 2554	18	29.51	พ.ศ. 2555	8	13.11
1.2 จำนวนหน้าของการศึกษาค้นคว้าอิสระ					
101 – 200 หน้า	54	88.52	201 – 300 หน้า	3	4.92
2. ด้านเนื้อหาในการทำวิจัย					
2.1 วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย*					
ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม/ โปรแกรมกิจกรรม	51	83.61	เพื่อสำรวจ/ศึกษาคุณลักษณะของ ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	2	3.28
2.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย*					
เป็นแนวทาง/องค์ความรู้ให้อาจารย์/ อาจารย์แนะแนว/บุคลากรทางการ ศึกษานำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียน ต่อไป	58	95.08	เข้าใจในธรรมชาติและความคิดของ กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพฤติกรรม เป้าหมาย	1	1.64
2.3 ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย					
กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 38 เรื่อง (ร้อยละ 62.30) กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว จำนวน 19 เรื่อง (ร้อยละ 31.15) กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 4 เรื่อง (ร้อยละ 6.56)					
2.3.1 กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา*					
ทฤษฎีการเรียนรู้	22	36.07	ภาวะผู้นำ	1	1.64
2.3.2 กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว					
ด้านส่วนตัวและสังคม	10	52.63	ด้านการศึกษา	2	10.53
2.3.3 กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา					
ทฤษฎีให้บริการปรึกษาแบบบุคคลเป็นศูนย์กลาง จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 50.00) ทฤษฎีให้บริการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 50.00)					

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พบมากที่สุด			พบน้อยที่สุด		
รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)	รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)
รูปแบบของการให้การปรึกษา การให้บริการปรึกษาแบบกลุ่ม	4	100.00	-	-	-
2.4 ตัวแปรที่ศึกษา					
2.4.1 ตัวแปรที่ศึกษาของกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา					
ส่วนมากมีการใช้ตัวแปรเป็นกลุ่มทฤษฎี/แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ กิจกรรมกลุ่ม/กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์					
2.4.2 ตัวแปรที่ศึกษาของกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว					
- ด้านจิตวิทยาการแนะแนวการศึกษาส่งเสริมความสามารถด้านการเรียนให้นักเรียน ได้แก่ ความพร้อมในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาและแรงจูงใจในการอ่านจับใจความ					
- ด้านจิตวิทยาการแนะแนวอาชีพเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ เช่น การเข้าใจและประเมิน ความสามารถของตนด้านอาชีพ การเลือกอาชีพ ความพร้อมในการสมัครงาน การลดความวิตกกังวลในการเข้าสู่อาชีพ					
- ด้านจิตวิทยาการแนะแนวส่วนตัวและสังคม เน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักและเห็นคุณค่าในตนเอง ฝึกทักษะทางสังคม ตัวแปร เช่น ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ มนุษยสัมพันธ์และทักษะทางสังคม					
2.4.3 ตัวแปรที่ศึกษาของกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา					
ใช้ทฤษฎีให้บริการปรึกษากับตัวแปร การตระหนักรู้ในอาชีพ ความมีวินัยในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
2.5 สมมติฐานการวิจัย					
2.5.1 รูปแบบสมมติฐาน					
แบบมีทิศทาง	57	93.44	แบบไม่มีทิศทางและแบบมีทิศทาง	1	1.64
2.5.2 จำนวนสมมติฐาน					
1 ข้อ	42	68.85	4 ข้อ	1	1.64
			5 ข้อ	1	1.64
2.6 กรอบแนวคิด					
รายงานกรอบแนวคิด (แบบแผนภาพ)	46	75.41	ไม่รายงานกรอบแนวคิด	15	24.59
2.7 เอกสารและสิ่งอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง					
มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	48	78.69	มีเฉพาะภาษาไทย	13	21.31
2.7.1 กรอบเวลาของเอกสาร/สิ่งอ้างอิง*					
ภาษาไทยช่วง 10 ปี นับจากปีวิจัย	61	100.00	ภาษาอังกฤษช่วง 10 ปี นับจากปีวิจัย	28	45.90
ภาษาไทยเกิน 10 ปี นับจากปีวิจัย	61	100.00			
2.7.2 ประเภทของเอกสารและสิ่งอ้างอิง*					
วัสดุตีพิมพ์	61	100.00	วัสดุไม่ตีพิมพ์	44	72.13
3. กระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย					
3.1 ประเภทของงานวิจัย					
งานวิจัยเชิงปริมาณ	61	100.00	-	-	-
3.2 รูปแบบของงานวิจัย					
การวิจัยเชิงทดลอง	61	100.00	-	-	-
3.3 จำนวนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา					
3.3.1 จำนวนประชากร					
1 - 100 คน	33	54.10	501 คนขึ้นไป	1	1.64

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พบมากที่สุด			พบน้อยที่สุด		
รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)	รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)
3.3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง**					
11 - 20 คน	22	36.07	41 - 50 คน	4	6.56
3.4 ระดับการศึกษาและระดับชั้นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา					
ระดับชั้นมัธยมศึกษา	26	42.62	ระดับชั้นอนุบาล	2	3.28
3.5 แหล่งที่มาและประเภทของสถาบันการศึกษาของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง					
3.5.1 แหล่งที่มาของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง					
โรงเรียน	48	78.69	สถาบันอุดมศึกษา	13	21.31
3.5.2 ประเภทสถาบันการศึกษาของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง					
โรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน	21	34.43	โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	1	1.64
			สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	1	1.64
3.6 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง					
มีการสุ่มตัวอย่าง	58	95.08	ไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (ใช้ประชากรเป็นเป้าหมาย)	3	4.92
3.6.1 วิธีการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่าง**					
ไม่ใช้ความน่าจะเป็น	43	70.49	ใช้ความน่าจะเป็น	15	24.59
3.6.2 เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง					
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่ใช้ความ น่าจะเป็น แบบเจาะจง	42	68.85	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่ใช้ความ น่าจะเป็น แบบบังเอิญ	1	1.64
			การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ความ น่าจะเป็น แบบกลุ่ม	1	1.64
3.7 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง					
แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว	41	67.21	แบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	20	32.79
3.8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย					
3.8.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง*					
ชุดกิจกรรม/โปรแกรมการสอน	61	100.00	แผนการจัดการเรียนรู้	9	14.75
3.8.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล*					
แบบสอบถาม	58	95.08	แบบทดสอบ	3	4.92
3.8.3 การได้มาของเครื่องมือ*					
พัฒนา/สร้างขึ้น	59	96.72	นำของผู้อื่นมาใช้	6	9.84
3.8.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
ไม่รายงานการตรวจสอบ จำนวน 1 เรื่อง (ร้อยละ 1.64) รายงานการตรวจสอบ (ผู้เชี่ยวชาญ) จำนวน 60 เรื่อง (ร้อยละ 98.36) การหาค่าความตรงตามเนื้อหา จำนวน 60 เรื่อง (ร้อยละ 98.36) การทดลองใช้ (Try-out) จำนวน 51 เรื่อง (ร้อยละ 83.61) การหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการแบบสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค จำนวน 30 เล่ม (ร้อยละ 49.18)					

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พบมากที่สุด			พบน้อยที่สุด		
รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)	รายการ	จำนวน (เรื่อง)	ร้อยละ (%)
3.9 ประเภทของสถิติที่ใช้*					
3.9.1 สถิติพื้นฐาน					
ค่าเฉลี่ย	61	100.00	ค่าความถี่	9	14.75
3.9.2 การศึกษาเปรียบเทียบ					
t-test	31	50.82	Friedman Test XBar2	1	1.64
3.10 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล					
โปรแกรม SPSS	61	100.00	-	-	-
3.11 ระดับนัยสำคัญ					
0.05	58	95.08	ไม่ระบุค่านัยสำคัญ	3	4.92
3.12 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง					
ระยะเวลา 1 - 2 เดือน	38	62.30	1 - 7 วัน	1	1.64
			ระยะเวลา 1 - 2 สัปดาห์	1	1.64
			ไม่ระบุ	1	1.64
4. ผลการวิจัย					
4.1 รูปแบบการนำเสนอ*					
ใช้ในรูปแบบความเรียง	61	100.00	แผนภูมิแท่ง	39	63.93
ใช้ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง	61	100.00			
4.2 การอภิปรายผลการวิจัย (ข้อวิจารณ์)*					
มีความเป็นเหตุเป็นผล	61	100.00	มีงานวิจัยสนับสนุน	48	78.69
4.3 การพิสูจน์สมมติฐาน					
สอดคล้อง	61	100.00	-	-	-
4.4 การให้ข้อเสนอแนะ*					
เพื่อขยายองค์ความรู้	60	98.36	เพื่อเสนอแนวทางการนำไปใช้	48	78.69
			ติดตามความคงทนพฤติกรรมของ กลุ่มทดลอง	48	78.69
4.5 กลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะนำผลการวิจัยไปใช้/ผู้ที่จะใช้ประโยชน์จากงานวิจัย*					
นักเรียน/นักศึกษา	60	98.36	ผู้บริหาร	1	1.64
			มหาวิทยาลัย	1	1.64
			กองกิจการนิสิต	1	1.64

* สามารถจำแนกลักษณะได้มากกว่า 1 ประเด็น

** ไม่นับรวมงานวิจัยที่ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 เล่ม (ร้อยละ 4.92)

อภิปรายผล

ผลการสังเคราะห์ด้านเนื้อหาตามขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนใหญ่มีขอบเขตเนื้อหาการวิจัยในกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งอาจเนื่องมาจากผู้ที่เข้าศึกษาต่อส่วนใหญ่ทำงานเป็นครู อาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยจึงมีความสนใจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงตัวผู้เรียนและสภาพแวดล้อมที่

ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการเรียนรู้ ดังนั้น บุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษาเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน สอดคล้องกับวีริญ (2008: 105) กล่าวถึงบทบาทของครูยุคปฏิรูปการศึกษาว่า สังคมอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากที่เคยยึดเอาแต่เพียงวุฒิภาวะทางสติปัญญา (Intelligence Quotient) เป็นที่ตั้ง ปัจจุบันสังคมและการศึกษาให้ความสำคัญกับดุลยภาพที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับวุฒิภาวะทางอารมณ์ (EQ) วุฒิภาวะทางจริยธรรม (MQ) วุฒิภาวะทางสังคม (SQ) และวุฒิภาวะทางการแก้ปัญหาหรือวิกฤต (AQ) ดังนั้น เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนผ่านและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ครูผู้สอนซึ่งมีหน้าที่กระตุ้น สร้าง หรือพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้กระบวนการสอนให้พร้อมกับยุคสมัย ซึ่งล้วนเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิทยาการศึกษา ดังนั้น จิตวิทยาการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อครูผู้สอนตลอดจนบุคลากรด้านการศึกษาซึ่งจำเป็นต้องศึกษาและเรียนรู้ควบคู่กับความรู้ในสาขาวิชาเฉพาะของตน การศึกษาวิจัยในสาขาจิตวิทยาการศึกษาจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่จะพัฒนาสาขาจิตวิทยาการศึกษาให้กว้างขวางและเป็นแนวทางการนำไปใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

เมื่อจำแนกขอบเขตเนื้อหากลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษาตามกรอบแนวคิดจิตวิทยาการศึกษาพบว่า การศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนใหญ่ใช้การอ้างอิงในกลุ่มทฤษฎี/แนวคิดกลุ่มการเรียนรู้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้อยู่ในฐานะที่ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพด้านเรียนได้สูงสุด ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจในการส่งเสริมพัฒนาหรือแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการนำทฤษฎีหรือแนวคิดที่เกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาแนวทางการช่วยเหลือต่อไป

ขอบเขตเนื้อหาที่มีจำนวนงานวิจัยรองลงมา คือ กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนว จากที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า ผู้ที่เข้าศึกษาต่อโดยมากเป็นบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งล้วนแต่ทำงานเกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยนอกจากภาระหน้าที่การสอนความรู้ในสาขาวิชาของตนแล้ว ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแนะแนวในสถานศึกษาในลักษณะที่แตกต่างตามบทบาทและสถานภาพควบคู่กัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักตัวเอง ความชอบ ความถนัด พฤติกรรมด้านอารมณ์และพฤติกรรมด้านสังคมตลอดจนวิธีการตัดสินใจ การแก้ปัญหา โดยครอบคลุมด้านการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ การแนะแนวส่วนตัวและสังคม สอดคล้องกับอัชรา เอ็บสุลลารี (2013: 230) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมพัฒนาการป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตเต็มศักยภาพ รู้จักตนเอง เข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง สามารถตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมหรือแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การศึกษาวิจัยในด้านจิตวิทยาการแนะแนวจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเสริมสร้างทักษะให้แก่ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว เป็นองค์ความรู้เพื่อให้สามารถดำเนินการกระบวนการแนะแนวในการส่งเสริม พัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อจำแนกขอบเขตเนื้อหากลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาแนะแนว กลุ่มงานวิจัยที่มีผู้สนใจเลือกศึกษามาก คือ จิตวิทยาการแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคม รองลงมาคือ จิตวิทยาการแนะแนวด้านอาชีพ และ จิตวิทยาการแนะแนวด้านการศึกษา แสดงให้เห็นถึงผู้วิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ มาลินี จุฑาปะมา (2009: 16) กล่าวว่า การแนะแนวส่วนตัวและสังคมเป็น กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลปรับตัวให้มีชีวิต หรือความเป็นสุขสมบูรณ์ มีความเจริญทั้งกายและใจ มีอารมณ์มั่นคง มีความสามารถที่จะปรับตัวให้มีชีวิต มีความสามารถในการเป็นผู้นำ และผู้ร่วมงานที่ดี มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รู้จักแก้ปัญหาซับซ้อน รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์เพื่อส่วนรวม เป็นต้น สอดคล้องกับ Huang et. al., (2009) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับผลของการศึกษาต่อทุนทางสังคม (Social Capital) ได้วิเคราะห์ประเด็น การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน (Schooling) โรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาปฏิบัติการกับนักเรียนเพื่อที่จะกระตุ้นและส่งเสริมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมของภาคพลเมือง โรงเรียนของรัฐบาลสหรัฐอเมริกามีการส่งเสริมการยอมรับความคิดเห็นเรื่องความหลากหลายทางชาติพันธุ์และการสร้างคุณค่าหลักของมรดกของอเมริกาคือวิชาหลักของโปรแกรมการศึกษาทางสังคม (Social Education Program) เป็นการเผยแพร่ความรู้เรื่องความหลากหลายของเชื้อชาติและความหลากหลายของกลุ่มเพื่อการพัฒนาอารยธรรมสหรัฐอเมริกา โดยผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนภาพจำของกลุ่มชาติพันธุ์ในแง่ลบ โดยปรับการไม่ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปและปรับปรุงแก้ไขทัศนคติแง่ลบให้ดีขึ้นโดยการสื่อสารกับผู้เรียนโดยตรง เพื่อสร้างเสริมพื้นฐานอุดมการณ์การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลายบนพื้นฐานความเข้าใจ และเมื่อสมาชิกในสังคมที่มีความแตกต่างหลายรูปแบบเกิดความเข้าใจกันและสามารถรวมกันเป็นส่วนเดียวกันจะเป็นทุนทางสังคมที่พร้อมขับเคลื่อนสังคมต่อไปได้ การส่งเสริมการยอมรับความคิดเห็นของความหลากหลายทางชาติพันธุ์ส่งเสริมนักเรียนให้มีส่วนร่วมในภาคพลเมืองนี้อยู่ในขอบข่ายการแนะแนวส่วนตัวและสังคมจะเห็นได้ว่า การแนะแนวด้านส่วนตัวและสังคมจะทำให้ผู้เรียนเกิดพื้นฐานการเข้าใจตนเองที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ซึ่งเมื่อสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนดีย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมพัฒนาศักยภาพของตนได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตเนื้อหาที่มีจำนวนงานวิจัยลำดับสุดท้าย คือ กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา อาจเนื่องมาจากกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษาจะถูกออกแบบชุดกิจกรรมตามกระบวนการของการให้การปรึกษาซึ่งจะมีรายละเอียดของขั้นตอนกระบวนการของการให้การปรึกษาซับซ้อนมากกว่าชุดกิจกรรมทั่วไป อาจทำให้ผู้วิจัยต้องใช้เวลาในงานวิจัยค่อนข้างมากซึ่งอาจส่งผลให้ผู้วิจัยไม่สามารถทำวิจัยแล้วเสร็จในภาคการศึกษาเนื่องจากสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (n.d.: 19) ที่กำหนดหน่วยกิตของรายวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระเท่ากับ 6 หน่วยกิต แต่กระบวนการของการปรึกษามีขั้นตอน เงื่อนไข ทักษะทางการให้การปรึกษาลดจนข้อควรระวังในการให้การปรึกษาซึ่งจำเป็นต้องใช้อย่างเหมาะสม รายละเอียดของกระบวนการให้การปรึกษาจึงมีความซับซ้อนมากกว่าการออกแบบชุดกิจกรรมทั่วไป สอดคล้องกับมาลินี จุฑาปะมา (2009 อ้างถึง Barry, J., 1995: 111) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการให้

การบริการที่แตกต่างจากบริการอื่น ๆ คือ การให้การศึกษามีทฤษฎี กระบวนการและเทคนิคการให้การบริการสำหรับผู้ให้การศึกษาได้เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะของปัญหาและธรรมชาติของผู้ขอคำปรึกษา อาจทำให้ผู้วิจัยต้องใช้เวลากับชุดกิจกรรมตามกระบวนการให้การศึกษามากกว่าระยะเวลาในภาคการศึกษา

การสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า กลุ่มงานวิจัยนี้ออกแบบรูปแบบของการให้การบริการเป็นการบริการแบบกลุ่มทั้งหมด (ร้อยละ 100) เนื่องจากในระยะเวลาที่จำกัด รูปแบบการให้การบริการแบบกลุ่มจะทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสศึกษาวิจัยกับผู้เรียนได้หลายคนและได้พัฒนาหรือช่วยเหลือนักเรียนหลายคนในเวลาเดียวกัน กลุ่มงานวิจัยจิตวิทยาการศึกษาที่มีการอ้างอิงทฤษฎีให้บริการบริการแบบบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีให้บริการบริการแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมจำนวนเท่ากัน (ทฤษฎีร้อยละ 50) จะเห็นได้จากทฤษฎีที่มีการเลือกใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยมีความเชื่อในความสามารถของการใช้เหตุผลของบุคคล บุคคลสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาเองได้ ผู้วิจัยต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง ทบทวนปัญหาและใช้ความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทางด้านการรับรู้ความคิดความเข้าใจตนเองดียิ่งขึ้น ลดการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยอารมณ์

ผลการสังเคราะห์ด้านกระบวนการที่ใช้ในการทำวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัยและรูปแบบการวิจัย แบ่งประเภทงานวิจัยโดยแบ่งตามลักษณะข้อมูล พบว่างานวิจัยทั้งหมดเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (ร้อยละ 100) เนื่องจากผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์ทางสภาพการศึกษา โดยเฉพาะปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษา จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียน ราตรี นันทสุคนธ์ (2013: 2) กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาต้องการหาความจริงในสภาพการณ์การศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษา และแก้ไขปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยเลือกรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลองแบบกึ่งทดลองซึ่งมีจุดเด่นคือ ผู้วิจัยสามารถสร้างกระบวนการหรือตัวแปรเพื่อดำเนินการทดลองแก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาและเลือกการควบคุมตัวแปรเพียงบางตัวทำให้เกิดความสะดวกในการศึกษาวิจัยซึ่งสอดคล้องกับฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ (2010: 61) กล่าวว่า การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Designs) เป็นแบบการทดลองเชิงประยุกต์เพื่อแก้ไขข้อจำกัดของแบบการวิจัยเชิงทดลองจริง (True Experimental Designs) ในทางปฏิบัติอาจทำได้ยากเพราะมีข้อจำกัดในสภาพความจริง ดังนั้น แบบการวิจัยกึ่งทดลองจึงเป็นวิธีการอ้อมที่นำมาใช้ในการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนหรืออิทธิพลอื่น ๆ อันจะส่งผลต่อการทดสอบหลัง (Posttest)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยส่วนมากกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างขนาด 11 - 20 คน สอดคล้องกับนรินทร์ จุลทรัพย์ (2009 อ้างถึง Gay 1987: 143) กล่าวถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกึ่งทดลอง การใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากจะก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีเพราะยากต่อการควบคุมสภาพการทดลอง โดยปกติแล้วจะใช้กลุ่มละประมาณ 15 - 30 คน เมื่อจำแนกระดับการศึกษาของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นระดับชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 42.62) ซึ่งนับเป็นผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น วัยซึ่ง

กำลังค้นหาอัตลักษณ์ของตนและมีพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม ความคิด เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ กำลังเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จึงมีความสำคัญในการศึกษาวิจัยและถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในช่วงวัยรุ่นเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีให้เติบโตเป็นสมาชิกของสังคมที่มีคุณภาพต่อไป ศรีเรือน แก้วกังวาน (2006) กล่าวว่า ช่วงวัยรุ่นโดยทั่ว ๆ ไปเป็นช่วงระยะเวลาคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กต่อเนื่องกับความเป็นผู้ใหญ่ นับเป็นเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าเด็กวัยรุ่นผู้ใดดำเนินชีวิตในช่วงเวลานี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่น มีปัญหาไม่ซับซ้อนมากนัก เด็กวัยรุ่นย่อมเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ด้วยดี และมักจัดการกับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น แต่ถ้าเป็นไปทางตรงข้าม วัยนี้จะเป็นวัยที่ประสบความยุ่งยากมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย งานวิจัยทุกเรื่องใช้เครื่องมือในการทดลองเป็นชุดกิจกรรม/ชุดโปรแกรม โดยพัฒนาร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทยุทธ/แนวคิดต่าง ๆ ผู้วิจัยมักจะออกแบบเครื่องมือด้วยการผสมผสานสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เช่น รูปภาพ เกม คลิปวิดีโอทัศน์ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน เกิดจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ การนำชุดกิจกรรม/ชุดโปรแกรมที่พัฒนาสอดคล้องกับทยุทธ/แนวคิดไปใช้ในการทดลองย่อมสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาผู้เรียนมากขึ้น โดยสอดคล้องกับ Berg (2003: 75 - 76) ที่สังเคราะห์งานวิจัยเรื่องคุณค่าพื้นฐานของคุณลักษณะศึกษา: การวิเคราะห์ห่อหุ้มด้านความรู้ ทักษะและพฤติกรรมของผู้เรียน ที่อภิปรายว่า การใช้ยุทธศาสตร์ของการสร้างคุณลักษณะศึกษา (Character Education) เช่น การอภิปราย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การบูรณาการ และการแสดงบทบาทสมมติจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดโอกาสในกระบวนการรู้คิด (Cognitive Processes) โดยข้อมูลจะถูกป้อนผ่านทางหลักสูตร นำไปสู่กระบวนการซึมซับความรู้ในตัวบุคคล (Internalization) และการใช้ทยุทธที่มีประสิทธิภาพจะสามารถพยากรณ์โอกาสที่โปรแกรมการสร้างคุณลักษณะศึกษา (Character Education Programs) จะฝึกฝนพฤติกรรมเสริมสร้างสังคม (Prosocial Behavior) ให้ความเป็นไปได้ของพฤติกรรมเสริมสร้างสังคมของผู้เรียนมากขึ้น การใช้เสริมแรงทางบวกที่ชัดเจนในหลักสูตรการสร้างคุณลักษณะศึกษาสามารถสร้างผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้เรียนตามทยุทธการเสริมแรง และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (Office of the Basic Education Commission, 1999: 13 - 14)

ผลการสังเคราะห์ด้านผลการวิจัย

กลุ่มบุคคลที่ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากงานวิจัย การศึกษาค้นคว้าอิสระส่วนใหญ่คาดหวังว่ากลุ่มบุคคลที่จะนำผลการวิจัยไปใช้หรือใช้ประโยชน์จากงานวิจัยคือ นักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 98.36) รองลงมาคือ ครูประจำชั้น/ครูประจำวิชา (ร้อยละ 52.46) และครูแนะแนว (ร้อยละ 26.23) สะท้อนว่าผู้วิจัยในฐานะครู

และบุคลากรทางการศึกษาได้ศึกษาวิจัยเพื่อนำองค์ความรู้ของผลวิจัยทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวพัฒนาผู้เรียนซึ่งจำเป็นต้องเรียนรู้และเสริมทักษะในการปรับตัวเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์และสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไปให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (Office of the Basic Education Commission, 2542: 5) นอกจากนี้การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์กับผู้เรียนแล้วผลวิจัยยังให้ประโยชน์แก่ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และครูแนะแนว ซึ่งครูเป็นผู้มีบทบาทในการพัฒนาผู้เรียนและการศึกษา การพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ผ่านการวิจัยจึงเป็นการพัฒนาการศึกษาที่มีผลต่อคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง สอดคล้องกับสุนทรา โทบัว (2012: 13) ทำวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุว่า งานวิจัยทุกเรื่องเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนใช้สำหรับการพัฒนาผู้เรียน พัฒนางานการสอนพัฒนาหลักสูตร และพัฒนางานบริการวิชาการ รวมทั้งเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลภายนอกด้วย และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (Office of the Basic Education Commission, 1999: 16) ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นประโยชน์ที่ครูจะนำองค์ความรู้ที่ได้มาบูรณาการในการจัดการศึกษาต่อผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผลการสังเคราะห์การศึกษาค้นคว้าอิสระ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีการเลือกทำวิจัยในกลุ่มวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษา รองลงมาคือ กลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการแนะแนวและกลุ่มงานวิจัยด้านจิตวิทยาการศึกษาตามลำดับ ดังนั้น จึงควรใช้ข้อมูลการสังเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางเพิ่มองค์ความรู้และการเลือกหัวข้อวิจัยในภาควิชาต่อไปเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ที่หลากหลายยิ่งขึ้น
2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยมีการบูรณาการความรู้ร่วมกับแนวคิดหรือองค์ธรรมด้านพุทธศาสนาเข้ากับองค์ความรู้ด้านจิตวิทยา แต่พบว่ายังขาดความหลากหลาย ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมการบูรณาการความรู้ร่วมกับแนวคิดหรือองค์ธรรมด้านพุทธศาสนาเพื่อเพิ่มความหลากหลายต่อการใช้ตัวแปรในการวิจัย นอกจากนั้นจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และจุดเด่นของหลักสูตรภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวคือการผสมผสานแนวคิดทางพุทธจิตวิทยาเพื่อพัฒนาผู้เรียน
3. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับเอกสารและสิ่งอ้างอิง พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้เอกสารและสิ่งอ้างอิงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่มีงานวิจัยจำนวน 13 เล่ม (ร้อยละ 21.31) ที่ใช้เอกสารและสิ่งอ้างอิงเฉพาะภาษาไทย และมีการใช้เอกสารและสิ่งอ้างอิงที่ไม่ระบุปีพิมพ์ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้ผู้ทำวิจัยเลือกใช้เอกสารและสิ่งอ้างอิงที่หลากหลายและมีความน่าเชื่อถือ

4. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า งานวิจัยบางส่วนขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหาหรือข้อมูล ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน เช่น งานวิจัยที่ไม่ให้ข้อมูลระยะเวลาที่ดำเนินการทดลองหรือขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ขาดความชัดเจน ส่งผลให้ความสมบูรณ์ของงานวิจัยบกพร่องไป ดังนั้น ผู้ที่สนใจจะทำวิจัยควรตรวจทานข้อมูลในงานวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์เพื่อเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่องค์ความรู้

5. เผยแพร่ผลวิจัยเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมินแนวโน้มความนิยมของการเลือกหัวข้อวิจัยและการกำหนดตัวแปรที่ศึกษา

6. จากขั้นตอนการสืบค้นและการรวบรวมเล่มงานวิจัยเพื่อนำมาสังเคราะห์ พบว่า แหล่งสืบค้น คือ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวและบัณฑิตวิทยาลัยมีข้อจำกัด เนื่องจากระบบการจัดเก็บและให้บริการงานวิจัยของภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวยังไม่สมบูรณ์ทำให้จำนวนงานวิจัยไม่ครบถ้วน และห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้บริการงานวิจัยปิดปรับปรุง การสืบค้นงานวิจัยที่บัณฑิตวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องทำจดหมายเพื่อขออนุญาตสืบค้นเล่มงานวิจัยเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น หน่วยงานควรให้ความสำคัญกับการจัดเก็บสารสนเทศประเภทงานวิจัย วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่องค์ความรู้ของผลงานวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากต้องสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้ตัวแปรที่ศึกษาแตกต่างกันและหลากหลาย ผู้วิจัยจึงควรศึกษารอบแนวคิดขององค์ความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพิจารณาลักษณะของตัวแปรที่ศึกษาและเชื่อมโยงเป็นภาพรวมเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของตัวแปรที่ศึกษาก่อนการออกแบบแบบบันทึกการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้การทำงานไม่เกิดความล่าช้าและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูล

2. การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถต่อยอดการวิจัยได้ โดยอาจเลือกศึกษาหัวข้อหรือประเด็นทางการศึกษาใหม่ ประชากรที่หลากหลายมากขึ้น รวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามในงานวิจัยมากขึ้น

References

- Berg, H. K. (2003). Values-based character education: *A meta-analysis of program effects on student knowledge, attitudes, and behaviors* (Online).
<http://search.proquest.com/pqdtglobal/docview/305227491/fulltextPDF/158D58E8002844CBPQ/1?accountid=48250>, December 12, 2015.
- Buason, Ratana. (2012). *A Mixed Method Approach for Research and Evaluation*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Chantarasakul, Apa. (2001). *Micro Counseling Skills*. Bangkok: Kasetsart University.

- Chullasap, Niran. (2009). *Research in Guidance Psychology*. 2nd. Songkhla: Thaksin University press. Refer to Gay, L.R., (1987). *Educational Research: Competencies for Analysis and Application*. 3rd. Columbus: Merrill.
- Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education. (2002). *Documentary of Guidance : Technique for School Counselor*. Bangkok: Ministry of Education.
- Ebsuksiri, Achara. (2013). *Psychology for Teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Educational Psychology and Guidance Program, Kasetsart University. (2014). *Graduate Student Handbook, Academic Year 2014, Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance*. Bangkok: Kasetsart University.
- Educational Psychology and Guidance Program, Kasetsart University. (n.d.). *Master of Arts Program in Educational Psychology and Guidance, Year 2012*. Bangkok: Kasetsart University.
- Huang, J., H. M. Brink, and W. Groot. (2009). *A meta-analysis of the effect of education on social capital* (Online). <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0272775708001180>, December 12, 2015.
- Jutopama, Malinee. (2009). *The Psychology of Guidance*. Buriram: Rewat printing.
- Jutopama, Malinee. (2009). *The Psychology of Guidance*. Buriram: Rewat printing. Refer to Jean Barry. 1995. *Handbook for Counseling*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Kaewkangwan, Sireuan. (2006). *Developmental Psychology of Adulthood and Old Age* No.2. 9th. Bangkok: Thammasat University Press.
- Kasetsart University. (2014). *The Internal Quality Assurance of Kasetsart University: Academic Year 2013*. Bangkok: Extension and Training Office, Kasetsart University.
- Kotrakoon, Surang. (2013). *Education Psychology*. 11st. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Office of the Basic Education Commission, Prime Minister's Office. 1999. *National Education Act B.E. 2542*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission, Prime Minister's Office.
- Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (2011). *Assessment of Student Learning Outcomes by The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. 3rd. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Press.
- Prutipinyo, Chardsumon. (2010). *Principle of social research*. Bangkok: Jarearndeemankongkanpim

- Rattanasukon, Ratre. (2013). *Classroom Research and Teaching Development Research*. 2nd. Bangkok: Gold Point.
- Tangjarern, Wiroon. (2008). *The Vision of Education*. Bangkok: Srinakharinwirot University Press.
- The Guidance Association of Thailand. (n.d.). *Guidance System in School*. Bangkok: Inter-Tech Printing.
- Tobua, Suntara. (2012). *A Synthesis of Researches were Funded by Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University*. (Online).
http://doed.edu.ku.ac.th/newweb/images/stories/pdf_file/research.pdf, 2 Oct. 2015.
- Wiratchai, Nonglak. (1999). *Meta-analysis*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Wong-Anutrohd, Preeyaporn. (2010). *Educational Psychology*. Bangkok: Bangkok Media Center.

Thitiporn Ketsiri, Bachelor of Arts (Information and Library Science), Master of Arts (Educational Psychology and Guidance), Department of Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education, Kasetsart University.

Assistant Professor Manasanan Hatthasak, Ph.D, Doctor of Philosophy, Department of Education Administration and Leadership, St. John's University, Department of Educational Psychology and Guidance, Faculty of Education, Kasetsart University.